

Povestea vieții

DANACIOBY

Iubirea, timpul și iertarea
S-au așezat la masa vieții
Și nu voiau ca supărarea
Să aibă într-un fel pretenții.

Se supăraseră supărarea
Că n-a fost și ea invitată.
Dar ea-și pierdea mereu răbdarea,
N-a fost nicicând vreo cumpătată.

Iubirea a grăit întâia
Despre trăiri și mari senzații,
Nevrând să-i stea pe cap mânia
Căci spune numai aberații.

Bătrânul timp, cu-a lui răbdare,
Chivernisește și-o secundă.
Nu lasă totul la-ntâmplare
Și nici minutul să se-ascundă.

Iertarea, fragedă făptură,
Se agață-n timp doar de iubire.
Nu are-n viață o măsură,
Doar dăruiește fericire.

Nu ține-n viață cont de toate,
Căci timpul ticăie la fel.
Iubește, iartă de se poate.
Trăiește azi și fă-ți un țel!